

Møte 3 Rotary 2025/2026 08.09.2025

Antall oppmøtte: 36

Mitt liv i Norge v/ Tatiana Rasmussen

Tatiana Rasmussen. Medlem i Rotary Lund, opprinnelig fra Leninsgrad i datidens Sovjet kom hit i 1999.

I Russland i Sovjet-tiden fikk folk sin historie og fortid fortrenget, Tatiana sa hun var litt misunnelig på nordmenn som kjente si egen slektshistorie langt tilbake i tid.

Faren hennes vokste opp som bonde på 30-tallet, på den tiden var det viktig å overleve og ikke tiltrekke seg oppmerksomhet.

Sovjetisk ungdom i Tysk-okkupert Sovjet ble sendt til tyske fabrikkert og arbeidet der. Etter dette ble han med i militæret i Øst-Tyskland. Jobbet så som metalleder i Leningrad, og moren hennes begynte senere å jobbe på samme fabrikk. Faren ble ikke formann siden han ikke var medlem av kommunistpartiet.

Når tyskerne invaderte flyktet mange østover og forlot, gård hjem og eventuelle nedgravde verdier.

Frivillige organisasjoner digitaliserer og sorterer fengselsdokumenter i Sovjet fra 1917-1990, mange skjebner oppklart.

Mange av morens og farens mannlige slektninger døde i krigen, i sovjetisk fengsel eller massegraver.

Moren var opprinnelig gift med og fikk en datter med en annen krigsveteran. Hun skilte seg siden han hadde en høygravid elskerinne. Moren og faren til Tatiana møttes ved Svartehavet ved Ayan apa, sovjets ferieplass. Når Tatiana ble født var søsteren hennes 22 år eldre, men de har alltid kommet godt overens.

Familien hennes hadde en hytte på landet som de av og til reiste til hvor det var friskere luft. De fleste feriene ble fortsatt ved Aya apa ved Svartehavet.

Etter barneskole og tilsvarende videregående begynte hun på ingeniør-økonomiskole.

Var stor mangel på ting og mote, man måtte stå i kø for å kunne kjøpe varer fra f.eks. Finland og Jugoslavia.

Var store matkøer på 90-tallet, rasjonering på varer som f.eks. såpe, sukker, mel egg etc. Stor inflasjon og penger som ble låst i banken. Fikk 4000 rubler i bryllupsgave nok til å kjøpe mye møbler, et halvt år senere var det nok til å handle pølser.

Var ivrig i senere tid på å plukke sopp i Sovjet, måtte stå opp tidlig der siden mange hadde samme ideen siden alle ville ha mat. Her i Norge er det til sammenligning fritt fram.

I 1999 ble Tatiana skilt fra mannen sin og flyttet til Norge. I Perestrojka var det 10 år med åpenhet, etter dette ble ting stadig strengere og mer skjult. 10 oktober 1999 flyttet hun til Moi og begynte å jobbe på kafe, senere på Gilje.

Var sist på besøk i St.Petersburg i 2018 og så sin nevø ble gift. I 2019 i oktober dro hun på spontantur til Ukraina før full-skalas invasjonen.

Nevøen har flyttet til Georgia og jobber der for et amerikansk dataselskap, og Georgia er også delvis okkupert av Russland.

Tatiana kunne engelsk når hun flyttet til Norge. Det ble tilfeldig valgt å flytte til Norge, men hun har ikke angret på det. «Datsja (av russisk дача) er et russisk ord for en sommerbolig eller et landsted i forstedene til russiske og tidligere sovjetiske byer.». Disse er visst mer aktuelt nå enn det var før i Russland.

Kommunikasjon med søsteren hennes som bor i Russland skrenkes stadig inn.

Tatiana sitt nips til nyankomne for å integreres er å bli med i frivillige sammenhenger, jobbe dugnad og delta med barn og idrett.

Kjente seg hjemme hos kalde nordmenn siden hun var fra Kalingrad og folk er ca. like sure der også.